

rahatlıkla bilip tanınmasını sağlar. Bu nedenle insan, herşeyden önce, organizmasının yapısını, işleyişini ve kanunlarını iyice incelemelidir. İnsan kendini incelediğinde, vücudunun mükemmelliğini fark ederek herşeyin birbiriyle ilgili ve birbirini tamamlayıcı olduğunu anlar. Vücudu tamamen incelemeksizin herhangi bir işlemi tanımlamak imkansızdır. Kısacası, birşeyi bilmek için herşeyi bilmek gerekir. İnsandaki herşeyi bilmek mümkündür. Ancak bunun için, herşeyin üstünde, doğru yönetime ve doğru bilgilere ayrıca çok çalışmaya gereksinim vardır. Burda, zamanın önemini belirtmeden geçmek yanlış olur. Bu anlamda zamanını içki içmek, kağıt oynamak vb. boşluklarla doldurmak, uyanan insanın işi değildir. Çünkü, uyanan insanın amacı; kendini öğrenerek eksiklerini tamamlayabilmektir. Dağdaki çoban ve köydeki Kezban da bunu yapabilir. Sadece kendi kendilerine; ben kimim? ne yapmak istiyorum? nerediyim? iyi ve kötü taraflarımı biliyormuyum? sorularını sormakla hem kendisini hemde ilişki halinde olduklarını uyanırır. Örneğin; bir insanın düşünceleri dışarıya vurduğu zaman, onların hangi sebeplerden kaynaklandığını anlaması gerekmektedir. Niçin böyle oluyor? sorusunu sürekli kendisine sorarak, kendini bilmeye doğru yürür.

Kendini bil ilkesi çok zengin bir içeriğe sahiptir. Bu ilke öncelikle kendini bilmeyi isteyen insanın ne ile ilişkili olduğunu nelere bağımlı ve nelerden bağımsız olduğunu anlamasını öngörür.

Kendini tanımak büyük bir amaçtır. İnsan şimdiki haliyle (gelişmiş seviyedeki haliyle) kendisi hakkındaki bilgiden çok uzakta bulunmaktadır. Bu nedenle aslında onun ilk amacı; kendini inceleyerek öğrenip anlamak olmalıdır. Çünkü kendini inceleyen kendini bilmeye götüren yolda çalışmaktadır.

KENDİNİ BİLMENİN YOLU

Modern bilim, fiziksel beden ve maddeyi açıklarken, maddenin hızla hareket eden enerjiden ibaret olduğunu göstermiştir. Öyleyse sözünü ettiğimiz görünmeyen bedenleri (kozmetik) evrensel enerji-

nin ölçülmeyen biçimleri olarak düşünebiliriz. Zira, bugünkü bilimsel metodlar ve araçlar henüz bunu ölçmek için yeterli değildir. Daha öncede ifade ettiğimiz gibi yüksek titreşimde olan beden alçak titreşimde olanların her biriyle iç içe ve en ruhsal olandan kaba fiziğe doğru uzanır. Bu bilgiler insanın kendisini anlamasına yardımcı olabilir. Burda amacım, okuyuculara insanın yedi katmanlı bir varlık olduğunu mutlaka kabul ettirmek değildir. Yinede, insanın sanıldığından daha karmaşık olduğunu kabul ederek, böylesi varsayımlara hazırlıklı olmak gerekir. İnsanın düşünülenden öte bir varlık olabileceğini gördüğümüz zaman onun kendi kendisini niçin çözemediğini anlayabiliriz. Dikkatimizi sadece fiziksel mekanizma üzerinde yoğunlaştırdığımızda, çok önemli varlıkların farkına varmadan kısa bir değerlendirmeye girmiş oluruz. Eğer kişi kendisini yalnızca fiziksel bir beden olarak düşünür, zihin ve duyguların da bu bedenle belirsiz bir şekilde ve belirsiz bir yerde birleşik olduğuna inanırsa gerçek organizmasını tanımamaktadır. Zira bu kendisi sandığı varlığı, dinsel inançlardan etkilenerek şekli ve biçimi bilinmeyen bir ruh ve can taşıdığına inanarak, yaşamı boyunca onu acıdan uzaklaştırıp mutluluğa ulaştırmayı ve mümkün olduğunca doyum sağlamayı amaçlar. Modern insanın yalnızca duyu organlarıyla algılayabildiği oranda, dış dünyadan yararlanması esas amacını oluşturmaktadır. Bir başka deyişle, bütün yaşamı bu duyulara dayanır ve istediği, umduğu herşeyi, tutkuları, mutluluğu kendisine bu yolla ulaşır. Kısacası, modern insanın fiziksel bedeni kendisi için esas bir çekim merkezidir. Bu bedeni ve bedendeki aklı ile duyguları yönetmek için, duyu organlarını (gözlerini, kulaklarını, ağızını, burnunu ve derisini) kullanarak, çeşitli şekillerde mutluluğa ulaşmak ve koşullar elverdiğince, acıdan kaçmak kaygısını sürekli yaşar.

Eğer konuya tarafsız olarak bakarsak, bu günkü yaşantımızın iki zıt uç olan ZEVK - ACI prensibine göre yönetildiğini görürüz. İster acemice, ister ustaca elde edilmiş olsun, mutluluğa ulaşan insan kendinde bir genişleme hisseder. Zihinsel, duygusal yada bedensel olarak acı çeken insan ise ümitsizliğe kapılarak yıkılır ve kendini küçülmüş hisseder. Böylece bütün yaşamı boyunca iki zıt uç ara-